

M. 423. Folkehøringets Forhandlinger.

Det 10ste Møde. 14. Ordentlig Samling, 1871. 72. h.

Det er nu nævnt, hvilke 19 præster, som har været i landet i 6705 dage. Den 2den af Lovpræsterne, H. S. St. af Tjenske, lyder, retslig, kundgivende indrykkes i nummer 6706. Det er ikke vigtige Hensyn, som derved kunne gisere sig gjældende. Det forelømmede mig også, at der er saadanne vigtige praktiske Hensyn, som maatte afholde fra at forlade den bestaaende tilstand, der i det hele over tilfredsstillende, og som kan haves, med udnyttelsespræstet af Døfset om, at Statskassen funde noget i Indtegt, der ved nemlig i gennem en rimelig Afskifte på dette Blad, der nu hører Netten. Om man, også, indføre denne Afskifte strax eller give den Frist, er et Spørgsmaalet, der jo allerede har været Gjenstand i for Døverietse. Tegs for mit Bedkommende, kan ikke se retters end at man bør respektere den bestaaende tilstand, indtil den for hvært enkelt Blad, er sagt sig forfalden; men jeg kan ikke negte, at det undrer mig, at man ikke allerede har gjennemført Reformen. I 1864, da der var en god Lejlighed, idet til, og da det funde vore stift, inden at noget var nette, Menighedene, kunne have taget derover. Et Saggen derimod, den, at man absolut vil støtte en Indtegt, så måske ikke blive bange for Konsekvenserne, deraf, men, ligefrem sætte den hele Sagsaaledes til Auction, at Statskassen kan fåge det mest mulige, udheraf. Det er ikke vandshyligt, at denne Ret, naar den evne lieres, for hele Landet, kan blive til Nødighed, som, det er, jo vanskeligt at sige, det er bestemt, men også mig, sige, 50,000,- eller 60,000,- om året. (Modstillet.) Teg antager, det forståndshyligt, at det vil kunne blive for hele Landet omtrent Noget som dette (Modstillet). Da min Herr jeg har også lidt Erfaring i den Slags Forhold, og det er ikke grebet sag, ganske ud af Luftens, hvad jeg her siger. Teg antager, at det vil kunne blive omtrent saa meget, men vel at nægte kun naar den imøderende Forpligtelse til, at optage en hel Mengde Avertissementer gratis bortfalder, og det har jo været Uvalgets Forudsetning. Hvis dette ikke er tilfældet, hvis man vil bevare denne Forpligtelsen, saa kan man jo ikke vente, at sige, sag står en Indtegt; men borttages den, anser jeg, det ikke for

at være noget saa. Derved revet, at den nævnte Sum kan komme ud deraf. Men sagt måske Det, også, ligefrem sætte det Hele til Møllibom og finde Dem, at der høst og hen flyder lidt Politik ind, som De hollere ikke saget. Der som Sagen nu skal saaledes forstås vi kunde vente i denne Samling, at se denne Sag, ført til endelig Afsjørelse, vilde jeg have anset det for min Pligt, efter den Opfattelse, jeg har af Sagen, at stille, forstjellige Endringsforslag, men vi vde Alle, at i derom vil der neppe være Tale, men at selv om Sagen maaette forlade os, i en anden overmaade ringe Udsigt, til, at den denne Gang kan blive til endelig Lov, og jeg har derfor anset det for tilstrækkeligt, at gjøre disse almindelige Anhydninger af min Opfattelse af Sagen, som jeg, trods vilse kunne, skal i de respektive Prøver. Det er et lille Punkt, som jeg endnu skal tilslade mig at berge, da det Dømtale, mulig vil kunne gjøre nogen praktisk Nutte for Fremtiden. Det her foreslæctes, at en af Paragraferne, baade til det principale, og det sub-sidicere, Endringsforslag, at når Bekjendtgørelsen skal være, skal indrykkes flere Gange, skal det i form. Fremtiden vil være tilstrækkeligt, inden efterat Have præstet en Gang, fuldstændig indrykkede i gentages, et af Endringsdelen, af fattet tydeligt Uddrag, med henvisning til den første Indrykkesse. Den ærede Endenrigsmintester har ikke allerede fremhævet, at det har sine Misigheder med Hensyn til bøden, vigtige Side af Sagen, som bestaaer i, at hver enkelt Bejendtgørelse skal indeholde en fuldstændig fyldestegende Oplysning om det Forhold, der den angaaer, og at det er misligt at give en sag dam Bestemmelse, naar den ikke er nogen kontroll med, hvoredes Netten udøves. Men der er nogle praktiske Sider ved denne Sag, som ikke ere berørte, og som jeg skal tillade mig at nævne. De Avertissementspriser, hvorefter der nu averteres, ere her i Landet, at det hele, selv for de offentlige Bekjendtgørelsers Bedkommeinde, meget lavet; men naar de ere satte på lavt, hænger det nærop noget samma-